

SZÖGEK A KERÍTÉSBN

Volt egyszer egy nagyon rossz természettel megáldott fiú. Az apja adott neki egy zsák szöget, és azt mondta neki, verjen be egyet a kert kerítésébe minden alkalommal, mikor elveszti a türelmét és összevesz valakivel.

Az első nap 37 szöget vert be a kerítésbe. A következő hetekben megtanult uralkodni az indulatain, és a bevert szögek száma napról napra csökkent. Rájött arra, hogy sokkal egyszerűbb uralkodni az indulatain, mint beverni a szögeket a kerítésbe. Végre elért az a nap is, mikor a fiúnak egy szöget sem kellett bevernie a kerítésbe.

Ekkor odament az apjához, és elújságolta neki, hogy **aznap egy árva szöget sem vert be a kerítésbe.** Az apja azt mondta neki, ezentúl húzzon ki egy szöget minden egyes nap, amikor nem veszíti el a türelmét, és nem veszekszik senkivel sem. Teltek a napok, s a fiú végre azt mondhatta az apjának, hogy kihúzta az összes szöget a kerítésből. Az apa ekkor odavitte a fiát a kerítéshez, és ezt mondta neki:

- Fiam, szépen viselkedtél, de nézd csak, mennyi lyuk van a kerítésben. Soha többet nem lesz már olyan, mint régen volt. Ha veszekszel, összeveszel valakivel, és valami csúnyát mondasz neki, megsebzed. Egy ugyanolyan sebet hagysz benne, mint ezek a lyukak itt.

A szóbeli, verbális sértés ugyanakkora fájdalmat okozhat, mint a testi, fizikai. Kérlek, bocsásd meg nekem azokat a lyukakat, amiket a kerítésedben hagytam.

Élet és halál van a nyelv hatalmában, amelyiket szereti az ember, annak a gyümölcsét eszi. (Példabeszédek 18:21.)

“A rágalmozó titkokat fed fel, azért a fecsegővel ne barátkozz!”— (Példabeszédek 20:19)

A csúfolódókat Ő megcsúfolja.” ezért “Úzd el a csúfolódót, és elmegy vele a perlekedés...” -- olvassuk a Példabeszédek 3: 34 és 22:10-ben.

Mind az élet, mind a halál a nyelv hatalmában van. Amelyiket szereti az ember, annak a gyümölcsét eszi. Péld.18.21

Volt egy kisfiú a XIX. században, akit Tommynak hívtak. Szegénynek nagyon nehezen ment az iskola. Úgy látszott, nem is lesz képes folytatni. A tanára is lemondott róla: megmondta Tommy édesanyjának, hogy a fia soha nem fogja sokra vinni, mert képtelen tanulni, s megkérte, vigye haza, ne hozza többé iskolába.

De az édesanyának más volt a véleménye, ő hitt Istenben, a szeretet hatalmában. Elkezdte tehát otthon tanítani a fiát, és mindig, amikor Tommy kudarcot vallott, bátorította arra, hogy tovább próbálkozzon. Bizony megérte, hogy az édesanya biztatta fiát, hiszen Tommy felnőtt korában feltaláló lett, s több mint ezer találmányt szabadalmaztatott, többek között a fonográfot és az izzólámpát. Ő volt Thomas Edison.

Vagyis ha az emberek szeretetet és reményt kapnak, az elképesztő dolgokra sarkallhatja őket. A Példabeszédek írója ezt így fogalmazza meg: Lépes méz a kedves beszéd: édes a léleknek és gyógyulás a testnek.” (Péld. 16,24)

Vagyis a mai pszichológia és pedagógia semmi újat nem mond, amikor megállapítja, hogy a lelki bajok beszélgetéssel feltárhatók, és dicsérettel az emberek jobb teljesítményre ösztönözhetőek.

Sokszor valóban igaz, hogy ha a lélek egészséges, a test is meggyógyul és fordítva: a beteg, sérült lélek a testet is megbetegíti. Tehát a mi beszédünk lelket felüdítő, sebeket bekötöző és gyógyító legyen.

Felmerül a kérdés: milyen a mi beszédünk? Építőek vagy rombolóak a szavaink? Hogy érzik magukat, akik a közelünkben vannak: vajon kicsinek és jelentéktelennek, vagy felismerik saját értékeiket és azt, hogy mivé válhatnak? Először is fontos tudni – milyen ne legyen a keresztyén ember beszédmódja! Keresztyén emberként árulkodik rólunk a beszédmódunk – *a stílus maga az ember*. A cselekedetek mellett a beszédünkkel tudunk leginkább bizonyosságot tenni. Ezt nemcsak közvetlenül tehetjük, hogy a feltámadt Urat hirdetjük, sokkal inkább akkor látszik meg, ki a mi Urunk, amikor másról beszélünk. Egy társaságban fontos, hogy Krisztus szeretetét, szelídségét, bölcsességét tükrözzék- e szavaink, vagy inkább mi is beleolvadunk a világi környezetbe. Jakab apostol nem hiába szentel levelében majdnem egy teljes fejezetet a nyelv bűneinek. **Fontos odafigyelnünk arra, hogy nemcsak a szóhasználatunk minősít bennünket, hanem a témaválasztásunk is!**

Beszédünk tehát legyen kedves a léleknek és gyógyulás a testnek! Ez úgy valósulhat meg, ha szavaink szeretetet, kedvességet, reményt közvetítenek. Persze magunktól erre nem vagyunk képesek! Isten Szent Szelleme vezet rá a helyes ösvényre. Ha Krisztus lelkülete van bennünk, akkor irgalmasság és kedvesség szól általunk az emberekhez. Gépiessé vált világunk megtépázott embere ki van éhezve a jó szóra, sajog a lelkük, halálfélelmük van és nem tudják, hogy hová vezet útjuk. Nagyobb szükségük van a Krisztus szeretetét továbbadni tudó szóra, mint egy falat kenyérre. A beszédben élet és halál van- attól függ, ki beszél általunk. **Imádkozzunk, hogy lehessünk mindig Jézus Krisztus szócsöve, mert a kedves és gyógyító beszéd attól válik igazán kedvessé és gyógyítóvá a sebzett lélek számára, ha nem mi mondjuk már, hanem Isten beszél általunk. A Krisztus beszéde lakjék bennünk gazdagon, hogy tovább tudjuk ezt a gazdagságot adni a szeretetre éhező világnak.**

(Budapest, 2008 aug. 11 Zimányiné Piros Erzsébet)